

APUNTS ESTIUENCS

TOSSA DE MAR 77

La Costa Brava catalana, sens dubte, és una de les millors d'Espanya; la gironina Tossa de Mar n'és una mostra. Ho confirma el fet de que la indústria hotelera registra un general complet com mai!

Enguany, l'afluència estrangera és extraordinària: francesos, anglesos, alemanys, belgues, italians... tenen completament copada la vila. Com a mal menor, la dependència dels diferents establiments vénen de províncies per «temporada» (que és de cinc mesos), els caps són poliglotes i es defensen bé en el francès i anglès... l'italià i amb alemany.

Amb una extensió de més de 38 quilòmetres quadrats, i uns 65 habitants per quilòmetre quadrat, la vila marinera té un cens d'uns 2.500 habitants. La majoria de famílies viuen del mar. En arribar la plena temporada, amb la fabulosa invasió turística, es calculen de 30 a 35 mil ànimes que omplen els estrets carrers —retolats gairebé

Far, Vila Vella, Museu, Castell, Penya-segats... que proporcionen amenes visualitats. Si hom s'arriba fins al meravellós Jardí Botànic, de Blanes, amb la seva esplendidesa floral, pot ben dir-se que s'arrodonen les vacances!

No hi manquen pas les cares conegudes: de Granollers mateix hem vist els arqueòlegs Josep Estrada i Feli Millares; el conseller de l'Ajuntament Sr. Rochina i els seus familiars; la Quimeta Sitjà vídua de Serra; els germans Conxita i Jordi Quincoces, excellent decorador; l'Artur Sitjà i esposa; la família Illa del nostre mateix carrer...

A la Pinacoteca Municipal assistim a les exposicions de: Ibàñez, Caraltó, Vayreda, Xargay, Ayneto y Llimós, en les seves diverses especialitats, coincidint amb l'adquisició d'un oli per 190.000 «peles». Fem amistat amb un pintor de 78 anys al qui retratem pintant un quadre



TOSSA DE MAR - CASTELL VELL (Dentro del castillo)

Un joven pintor de 78 años.

compensatives aportacions dels turistes més conscients.

En general és agradós l'ambient que es respira a Tossa

Tossa de Mar —mar i muntanya— en general destiHa un ambient agradós i acollidor per part dels qui hi viuen i dels que en viuen. Dintre del Cos d'Agents Municipals de l'Ordre, hi actua la Secció Femenina que, amb tacte amable i respectuós, també sap fer complir les regles de ciutadania... sens ometre l'imposar les corresponents penyes correctives.

Van obrint-se luxosos Apartaments, Pic-Nics, Self-Servis... i nous establiments —com La Tortuga i Tirol— que presenten caires de recent modernitat.

Si dignes són d'admirar el Museu i les restes de la Vila Romana, hi ha un altre fabulós museu de gust refinat i per molts ignorat —dintre muralles— a la Vila Vella, que no us recomano pas a plena temporada, doncs es tracta del Restaurant Castell Vell d'estil medieval, en el que el geni creador de Lluís López hi ha reunit tan furalada d'objectes, classificats i distribuïts per diversitat de sales i de menjadors, que deixa boca-badats als visitants!

Els dies passats —amb la meua família— al Park Hotel, comblat d'atents serveis dignes de ser recomanats, no s'obliden pas fàcilment. N'acompanyo testimoniatge justificatiu.

Ferran SALAMERO i Colomina



BLANES - Jardín Botánico «Marimurtra»

tots en castellà i amb noms molts d'ells del «règim franquista» — amb circulació de vehicles a pas de tortuga, agreujat per les furgonetes repartidores quines esporàdiques parades fan encara més pausa — da la circulació, la vila es cosmopolitza i queda completament comercial.

La vida és la d'una gran ciutat en petit

Cinema i discoteca a diari, amb més acceptació que la «cançó catalana» o les exposicions d'art. Les platges plenes... al mar un formiguer de patins que alternen amb naus deportives. Sortides constants de creuers de més envergadura: excursions per coves marineres i platges de poblacions veïnes, amenitzen l'ambient. Són corrents les caminades fins el

que ven el mateix dia per 3.000 pessetes; el pintor Lloveres, que no «para» de pintar i vendre.

Se'n proporciona l'ocasió de visitar l'estudi del pintor Francesc Serra, tan vinculat a Granollers, on hi han els dos caballets amb les seves inacabades obres, per haver-lo sobtat la mort l'any passat als 64 anys d'edat, que reposa al Cementiri de Tossa. Pel gener d'aquest any, la Sala Parés, de Barcelona li dedica una exposició-homenatge pòstum.

Pels aires, els avions publicitaris alternen amb els elicoters de vigilància i els reactors que creuen contínuament l'espai. Les «notes discordants» —que de tot hi ha— són suportades amb resignació per les



Vda. del pintor Francesc Serra en el estudi del artista davant a una de las dues obres inacabadas.

